

Drahé sestry, drahí bratia!

Židom 11,1: Viera je zaiste podstatou toho, čoho sa nádejeme a dôvodom toho, čo nevidíme.

Prvá nedeľa po Veľkej noci nás pozýva do témy: **Blahoslavená viera**. V starej cirkvi bol vymedzený obsah tohto dňa gestom **krstenia**... nuž pristavme sa a premýšľajme ...

Viera je kotva života.

Jej poslaním nie je utíšiť náš smäd po istote a bezpečí, ale naučiť nás *žiť s tajomstvom*. Viera je odvážny, riskantný krok našej slobody za úzky okruh toho, čo je poistené a zaistené dôkazmi.

Dať viere šancu ale neznamená zbaviť sa rozumu.

Veriť znamená zbaviť sa pýchy rozumu.

Oslobodiť sa od ilúzie , že hĺbku pravdy môžeme naplno uchvátiť vlastným poznaním.

Oslobodiť sa od ilúzie, že ju prevedieme do vlastnej réžie a vlastníctva.

V kresťanskej viere nejde primárne o to, prijať dajaké nemenné pravdy.

Ide skôr o to, aby sme prijali spôsob života, ktorý nasleduje za *pozvánkou, ktorú nám posiela evanjelium*.

Viera je VZŤAH medzi človekom a HLBINOU, ktorá má meno: Kristus.

Vzťah veľmi zodpovedný, pretože sám život je veľmi náročný.

Táto zodpovednosť je jeden z dôvodov, prečo my ľudia, hľadáme radšej vieru „v niečo“, vieru, ktorá nekladie na človeka žiadne nároky, vieru, o ktorej si myslíme, že je lepšia, než kresťanstvo....

Pred týždňom sme slávili Veľkú noc.

Najstaršie a najväčšie kresťanské sviatky.

Z kríža , čiže zo sebadarovania Syna, sa zrodilo svetlo.

Pri Vzkriesení vyšiel Syn ako Svetlo na svet a v **krste svätom** sa nám toto svetlo hlboko zapisuje do srdca.

Nie náhodou antická cirkev označovala KRST ako fotimos – „sviatosť osvietenia“= sprostredkovania svetla, pričom ho bezprostredne spájala práve s Kristovým Zmŕtvychvstaním.

V tejto súvislosti vám ponúkam jednu zaujímavosť:

V 4. storočí bola v talianskom meste AQUILEIA postavená bazilika s krásnymi mozaikami.

Na jednej z nich je zobrazená *langusta na palme*.

Nie náhodou sa mozaika nachádza v priestore, kde pripravovali čakateľov na krst.

Keď sa budúci krstenec pozrel na langustu, mohol mu kňaz vysvetliť:

Si ako langusta.

Opancierovaný žiješ na dne mora, no v skutočnosti patríš do kategórie denných živočíchov a je Ti tam zima.

Pri krste Ľa Kristus vezme a ako langustu Ľa umiestni na vrchol palmy, kde sa budeš vyhrievať na slnku a žiť na svetle... Ježiš ťa zdvihne z dna a vynesie Ľa na vrchol ...

Dnes si pripomeňme, že Božie svetlo vchádza do nás a my sami sa stávame svetielkom.

Nezabudnime ho chrániť, pred všetkými silami, ktoré majú v úmysle ho udusiť, spôsobiť tmu a zatemniť náš pohľad na P. Boha, seba samého i ľudí okolo nás.

Tma sa nám z času na čas síce môže zdať pohodlná, môžeme sa ukryť a prežiť svoj život v spánku, nezabudnime ale, že sme pozvaní a povolani nie k temnotám, ale práve k svetlu.
AMEN.